

[Oluf Pedersen.]

der var høstet under Krigen, ud fra en Opfattelse, som var saa sagligt begrundet, at man maatte være i høj Grad overrasket, hvis der skulde komme Ændringer i dette Forhold.

Man behandlede Spørgsmaalet i Rigsdagen, behandlede alle de Vanskeligheder, der kunde være; alle de Indvendinger, der kunde gøres fra konservativ Side, blev gjort, man drøftede Sagen i Udvalg, og der var al Anledning til at tage Hensyn til saglige Indvendinger, hvis der havde været nogen af den Slags.

Under Sagens tredie Behandling her i Tinget blev det sagt af det daværende Medlem Hr. Jesper Simonsen, at for Regeringen var denne Sag klar. Man havde faaet stigende Tilslutning til dens Principper, og nu var det kun et Tidsspørgsmaal, hvor længe Landstinget kunde opretholde sin Modstand. Han var ganske sikker paa Sejren. Samme Jesper Simonsen udtalte, at han ønskede, man skulde gøre op med den tvungne Værnepligt en Gang for alle, og det blev dengang hævdet af de kyndige Folk, som var Medlemmer af Regeringen eller Ordførere for Regeringspartierne, at Lovforslaget var i nøje Overensstemmelse med folkeretlige Forpligtelser, og det blev hævdet, hvad jeg tror var rigtigt, at et dansk Hærvæsen kun kunde øge Faren for os.

Under Behandlingen her i Tinget udtalte Ordføreren for mit Parti, det daværende Medlem, nu afdøde Axel Dam, at Retsforbundet gav Tilslutning til Ophævelsen af den tvungne Værnepligt, idet vi ansaa den tvungne Militærtjeneste for en Krænkelser af den mest elementære Menneskeret. Men han fandt selve Forslaget uklart. Han sagde, at vi ikke troede paa, at man kunde magte Kampopgaver, og at man overhovedet ikke vilde være med til at føre Krig. Det daværende Medlem, nu ligeledes afdøde Geert-Jørgensen udtalte ved den endelig Behandling her i Folketinget, at han vilde stemme for Regeringsforslaget, fordi det foreslog Ophævelsen af den tvungne Værnepligt, og fordi det var det Forslag, der krævede mindst.

Dette Lovforslag blev vedtaget her i Folketinget af de to Regeringspartier, de samme, som er her nu, og fik ogsaa Tilslutning fra Retsforbundet. Saa gik Forslaget til Landstinget, og i Landstinget var nuværende Landstingsmand Veistrup Ordfører for Det radikale Parti; han hævdede, at den tvungne Værnepligt var urimelig, og sagde, at man fra den Side ønskede Frivilligheden

indført. Det skete ud fra et jævnt menneskeligt Synspunkt, og han sagde: Vi har denne Teori, det er nu engang den, vi har samlet os om. Men Landstinget forkastede Lovforslaget med 39 Stemmer mod 31.

Derefter saa vi, hvorledes Regeringspartierne førte denne Kamp fra Rigsdagen ud i Befolkningen, og det lykkedes Regeringspartierne paa det Standpunkt, de havde indtaget over for Militærspørgsmaalet, at samle Flertal baade i Folketing og Landsting.

Her i Rigsdagen har vi i de Aar, der er gaaet siden, haft forholdsviis Ro. Der har kun foreligget private Lovforslag vedrørende Militærspørgsmaalet, dels et Forslag fra Retsforbundet om Forbud mod Udførsel af Vaaben, et Forslag, som ikke blev behandlet, det blev det, man kalder syltet. Det Lovforslag, vi havde stillet, var sammenfaldende med Regeringens tidligere Standpunkt, det Standpunkt, hvorom der intet forelaa om, at det var ændret i Mellemtiden, ud over altsaa; at man ikke fremmede det Lovforslag, vi havde fremsat. Der blev ogsaa stillet et Forslag paa det militære Omraade fra de Konservative, det Forslag, som har været omtalt nogle Gange i Dag, om en Oprustning, et forøget Luftforsvar til 20 Mill. Kr. Dette Forslag blev afvist af Regeringen og fik kun Tilslutning fra Ordføreren for Venstre. Ogsaa Retsforbundet var imod det, og jeg udtalte paa min Gruppes Vegne, at vi ikke mente, at Danmark hverken kunde eller skulde føre Krig med andre Stater, men det var for os ikke et Penge-spørgsmaal, og den fornødne Styrke til et ydre Retsværn til Sikring imod irregulære Bander burde tilvejebringes som andet Politi ad Frivillighedens Vej.

I de Aar, der er gaaet siden 1931, har der været militaristiske Røster inden for det ene Regeringsparti, og derfor kom de nu foreliggende Lovforslag trods deres Indhold ikke som en Bombe. Man var indstillet paa, at der havde fundet et Brud Sted med den tidligere Opfattelse, og det maa erkendes, saaledes som det ogsaa er udtalt fra Venstre, Konservative og Det frie Folkeparti, at de Lovforslag, der her foreligger, er et aabent Brud, ikke blot med socialdemokratisk Afrustning, men ogsaa med det af Folketinget i 1931 vedtagne Lovforslag.

Naar dette Lovforslag er vedtaget, er Vejen aaben for den Oprustning, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og andre besynderlige Mennesker inden for Regeringspartierne ønsker. Dette fremgaar bl. a. af, at Lovforslaget ikke har nogen Formaaalsparagraf. I Forslaget til Lov om Vagt-